[2018] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 267

ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਿੰਘ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3585 ਆਫ 2008)

15 ਫਰਵਰੀ, 2018

[ਆਰ. ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਰਿਸਰਚ ਸਕਾਲਰ ਇਨਕੁਆਰੀ ਅਫਸਰ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਛਾਂਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ: ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ "ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦਾ" ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਇਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ/ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਛਾਂਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਟੱਲ ਸੀ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ - ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 - ਧਾਰਾ 10, 11, 11-ਏ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

1. ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ "ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦਾ" ਤਿਆਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਇਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ/ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ

ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਛਾਂਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 24][274- ਐੱਚ; 275-ਏ]

2. ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ "ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਛਾਂਟੀ" ਵਜੋਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ, "ਛਾਂਟੀ" ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਓ.ਓ.) ਵਿੱਚ ਛਾਂਟੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਛਾਂਟੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 25][275- ਬੀ]

3. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ "ਛਾਂਟੀ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ "ਛਾਂਟੀ" ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 26][275- ਸੀ]

4. ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਕੈਲੰਡਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 240 ਦਿਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 27][275- ਡੀ]

5. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 28, 29][275- ਈ-ਐਫ]

7. ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 30][275- ਐਫ-ਜੀ]

8. ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮਾਲਕ) ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕਰੇਗੀ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 31][275- ਜੀ-ਐੱਚ]

ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਿੰਘ

ਸ਼ੰਕਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਟਾਨੀਆ ਬਿਸਕੁਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1979 ਐਸ.ਸੀ. 1653; ਦਿੱਲੀ ਕਲੋਥ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਲੁਧ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ 1972 (ਲੈਬ ਆਈ.ਸੀ.) 573: [1972] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 29-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਕਰ ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸ.ਸੀ. 130: [1958] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 667; ਕਰਨਾਟਕ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀਦੇਵਾਮਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ [2001] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 284: (2001) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 433 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ
[1958] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 667 ਪੈਰਾ 15 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ
ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸ.ਸੀ. 1653 ਪੈਰਾ 15 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ
[1972] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 29 ਪੈਰਾ 16 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ
[2001] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 284 ਪੈਰਾ 18 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3585 ਆਫ਼ 2008।

2006 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 13094 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 22.09.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਮਨੂੰ ਮ੍ਰਿਦੁਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇਹਾ ਰਾਏ (ਸੂਰੀਆ ਕਾਂਤ ਲਈ), ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਕਮਲ ਮੋਹਨ ਗੁਪਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
1. ਇਹ ਅਪੀਲ 22.09.2006 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। 2006 ਦਾ ਨੰਬਰ 13094 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 23.01.2006 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੁਆਰਾ 2003 ਦੇ ਰੈਫ. ਨੰ. 25 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

2. ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਛੋਟਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

4. 18.08.1999 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਰਿਸਰਚ ਸਕਾਲਰ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ, ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਕੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

5. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ 20.09.1999 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 30.03.2000 ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

6. ਇਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਆਈਡੀ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਅੰਬਾਲਾ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ 30.03.2000 ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

7. ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ) ਦਾ ਪੱਖ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 89 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਆਈਡੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8. ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਮਿਤੀ 23.01.2006 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਕੈਲੰਡਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 240 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼

ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਆਦਿ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਨਿਯਮਤ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਲੱਭਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਛਾਂਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ), ਨੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

10. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ) ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

11. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ।

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਵਾਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ।

13. ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਾ ਤਾਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ।

14. ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕਿਰਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਹੁਣ ਅਟੁੱਟ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸ.ਸੀ. 130 (ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਕਰ) ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸ.ਸੀ. 1653 (ਸ਼ੰਕਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਟਾਨੀਆ ਬਿਸਕੁਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ।

15. ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਉੱਪਰ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ।

16. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ (ਦੋ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਕਲੋਥ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਲੁਧ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ, 1972(3) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 29-1972(ਲੈਬ ਆਈ.ਸੀ.) 573 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 4, 5 ਅਤੇ 6 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"(4) ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਉਸੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਮੰਗੇ, ਜੇਕਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਔਖੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਨਜਿੱਠੇ। ਜੇਕਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ, ਜੇਕਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਤੀਜਾ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਘਰੇਲੂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ

ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਰਾਚਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹੇ, ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਕਥਿਤ ਦੁਰਾਚਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(5) ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਂਚ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਸਹੀ ਹਨ।

(6) ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਸਿਰਫ਼ ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਜੋੜਨ ਲਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਿਰਫ਼ ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੱਦਾ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ।"

17. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,

"..... ਆਰ.ਕੇ. ਜੈਨ ਦੇ ਕੇਸ (1972 ਲੈਬ ਆਈ.ਸੀ. 13) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਤੋਂ ਉੱਭਰ ਰਹੇ ਸਿਧਾਂਤ ਕੱਢੇ। ਪ੍ਰਸਤਾਵ 4, 5 ਅਤੇ 6 ਮੌਜੂਦਾ ਚਰਚਾ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋਣਗੇ।"

18. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾਟਕ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀਦੇਵਾਮਾ (ਸ੍ਰੀਮਤੀ) ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, 2001 (5) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 433 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

19. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ।

20. ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ, ਜਿਸਦਾ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ "ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦੇ" ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮਾਲਕ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

21. ਜੇਕਰ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ (ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ) 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਈਡੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

22. ਜੇਕਰ ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਿਆ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮਾਲਕ) ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਕਰਮਚਾਰੀ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ/ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ। (ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਪੰਨਾ 1665/66 'ਤੇ ਪੈਰਾ 33 ਵੀ ਦੇਖੋ)।

23. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮਾਲਕ) ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ/ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਆਈਡੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਦਖਲ

ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ (ਕਰਮਚਾਰੀ) ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।

24. ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ "ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦਾ" ਤਿਆਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਘਰੇਲੂ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਇਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ/ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਛਾਂਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀ ਹੈ।

25. ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਦ ਨਹੀਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ "ਛਾਂਟੀ" ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ, ਇੱਕ "ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਛਾਂਟੀ" ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਆਈਡੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਓ.ਓ.) ਵਿੱਚ ਛਾਂਟੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਛਾਂਟੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

26. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ "ਛਾਂਟੀ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ "ਛਾਂਟੀ" ਵਜੋਂ ਮੰਨ ਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਕੀਤਾ।

27. ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਇੱਕ ਕੈਲੰਡਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 240 ਦਿਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

28. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

29. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਲੇਬਰ

ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

30. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ।

31. ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮਾਲਕ) ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕਰੇਗੀ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦੇਖੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

32. ਅਪੀਲਕਰਤਾ 05.03.2018 ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਨਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ